

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

נביא – ירמיה פרק מו' כג'-כז'

- (כג) כָּרְתוּ יַעֲרֶה נְאֻם יְהוָה כִּי לֹא יַחְקֵר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר: (כג) שיצו רב רבבה אמר יי ארי לית להון סוף ארי סגיאין מזחלא ולית להון מנין:
- (כד) הִבִּישָׁה בַּת מִצְרַיִם נְתַנָּה בְּיַד עִם צָפוֹן: (כד) בהיתת מלכות מצרים אתמסרת ביד עמא דאתא עלה מצפונא:
- (כה) אָמַר יְהוָה עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי פוֹקֵד אֶל אָמוֹן מִנְּאָ וְעַל פְּרַעֲה וְעַל מִצְרַיִם וְעַל אֱלֹהֵיהֶּ וְעַל מַלְכֵיהֶּ וְעַל פְּרַעֲה וְעַל הַבְּטָחִים בּוֹ: (כה) אמר יי עבאות אלהא דישראל הא אנא מסעד על אתרגושת אלכסנדריא ועל פרעה ועל מצרים ועל טעותהא ועל מלכהא ועל פרעה ועל דמתרחצין עלוהי:
- (כו) וּנְתַתִּים בְּיַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד עֲבָדָיו וְאַחֲרֵי כֵן תִּשְׁכַּן בְּיָמֵי קֶדֶם נְאֻם יְהוָה: (כו) ואמסרינון ביד דבען למקטלהון וביד נבוכדראצר מלכא דבבל וביד עבדוהי ובתר כן תשרי כיומי קדם אמר יי:
- (כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאַל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הֲנִי מוֹשְׁעָה מִרְחוֹק וְאֵת זֶרְעָה מֵאַרְצֵ שְׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: (כז) ואת לא תרחל עבדי יעקב ולא תתבר ישראל ארי הא אנא פריק לך מרחיק וית בנך מארע גלותהון ויתובון דבית יעקב וישקטון וישרון לרוחצן ולית דמניד:

רש"י

- (כג) כרתו יערה – כח יס זהן לכרות כל יערה. כי לא יחקר – מספר לבאס:
- (כד) אל אמון – על אמון, על הסר אמון יס שהוא לשון גדולה כמו התטבי מנא אמון (נחום ג). מנא – אלכסנדר' רבת'
- לאשניוריא"ה לישנדר"א בלע"ז:
- (כו) ואחרי כן – מקץ ארבעים שנה כמו שאמר (יחזקאל כ"ט):
- (כז) ואתה אל תירא – לדיקים שבתוך מצרים שגלו עם על כרחם:

כתובים – משלי יד' ג'-ז'

- (ג) בְּפִי אֵוִיל חֹטֵר גְּאֹה וְשִׁפְתַי חֲכָמִים תִּשְׁמֹרָם: (ג) בפומיה דשטיא זקתא דעצרא ושפותהון דחכימי נגטרן אנון:
- (ד) בְּאִין אֲלָפִים אָבוֹס בְּר וְרַב תְּבוּאוֹת בְּכַח שׁוֹר: (ד) אתר דלית תורא דכין אורותא וסוגעא דעללתא בחיליה דתורא:
- (ה) עַד אָמוֹנִים לֹא יִכְזָב וְיִפִּיחַ כְּזָבִים עַד שֶׁקֶר: (ה) סהדא מיהמנא לא מכזב ודממלל כדבותא סהדא רגלא הוא:
- (ו) בְּקֶשׁ לֹץ חֲכָמָה וְאִין וְדַעַת לְנַבֹּן נֶקֶל: (ו) בעי ממיקנא חכמתא ולית וידיעתא למן דמתבין זלילא:
- (ז) לֹךְ מִנְּגַד לְאִישׁ כְּסִיל וּבַל יִדְעַת שִׁפְתַי דַּעַת: (ז) אזל בארחא אחרייתא מן קדם סכלא דלית בשפותיה ידיעתא:

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

רש"י

- (ג) צפי חויל חוטר גאווה – מקל של גאווה כגון פרע' שאמר מי ה' אשר אשמע בקולו (שמות ה). תשמורם – כמו תשמרם תשמור את החכמים:
- (ד) באין אלפים אבוס בר – באין שוורים האבוס ריקם שאפילו תבן אין מצוי בבית. בר – נקי וריקם כלומר במקום שאין תלמידי חכמים אין הוראה נמצאת כהלכה:
- (ה) ויפיה כזבים – ותמיד מדבר כזב עד שקר:
- (ו) בקש לץ חכמה – כשהוא לריך אל החכמה אינו מוואח בלבד:
- (ז) לך מנגד לאיש כסיל – מהתחבר תמיד אלכו. וכל ידעת – סופך שלא ידעת חכמה:

משנה – יבמות פרק טו'

(א) האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, שלום בינו לבינה ושלום בעולם, ובאתה ואמרה, מת בעלי, תנשא. מת בעלי, תתיבם. שלום בינו לבינה ומלחמה בעולם, קטטה בינו לבינה ושלום בעולם, ובאתה ואמרה, מת בעלי, אינה נאמנת. רבי יהודה אומר, לעולם אינה נאמנת, אלא אם כן באתה בוכה ובגדיה קרועין. אמרו לו, אחת זו ואחת זו, תנשא:

רע"ב – (א) האשה. שלום בינו לבינה – שאם היתה קטטה בינו לבינה ולמא מחמת שנהא מכוונה לאסור עצמה עליו: ושלום בעולם – שאם היה שעת חירוס למא כשראתה ששהה הרבה זמן ולא חזר אמרה ודאי לסטים הרגוהו. אי נמי, ראתה אותו מוכה במלחמה וסברה ודאי ימות. אבל

(ב) בית הלל אומרים, לא שמיענו אלא בבאה מן הקציר, ובאותה מדינה, ובמעשה שהיה. אמרו להן בית שמיאי, אחת הבאה מן הקציר, ואחת הבאה מן היזיתים, ואחת הבאה מן הקציר, ואחת הבאה מן היזיתים. לא דברו חכמים בקציר אלא בהוזה. חזרו בית הלל להורות בבית שמיאי:

רע"ב – (ב) צדקה מן הקליר – כמעשה שהיה שהלכו בני אדם לקלור חטין ונשכו נחש לאחד מהם ומת, וצדקה והודיעה בבית דין ושלחו ומלאו כדבריה. ולא התירו חכמים

(ג) בית שמיאי אומרים, תנשא ותטול בתבתה. בית הלל אומרים, תנשא ולא תטול בתבתה. אמרו להן בית שמיאי, התרתם ערוה המורה, לא תתירו את הממון הקל. אמרו להן בית הלל, מצינו שאין האחים נכנסים לנחלה על פיה. אמרו להם בית שמיאי, והלא מספר בתבתה נלמוד, שהוא כותב לה,

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

שָׂאם תִּנְשָׂא לְאַחַר, תִּטְלֵי מִה שֶׁתִּתְּנֶה לְיָכִי. וְחָזְרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׂמַאי:

רע"ב – (ג) שאין האחים נכנסים – לנחלת בעלה, לרחמנא אמר (דברים י"ז) על פי שנים עדים. וגבי נשואין לידה הוא להקילו

(ד) הכל נאמנים להעידה, חוץ מחמותה, ובת חמותה, וצרתה, ויבמתה, ובת בעלה. מה בין גט למיתה, שהכתב מוכיח. עד אומר, מת, ונשאת, ובא אחר ואמר, לא מת, הרי זו לא תצא. עד אומר מת ושנים אומרים לא מת, אף על פי שנשאת, תצא. שנים אומרים מת ועד אומר לא מת, אף על פי שלא נשאת, תנשא:

רע"ב – (ז) חוץ מחמותה – טעמא לכולהו, מפני ששונאות אותה ומתכוונות להקללה. חמותה שונאתה, שאומרת בלבה זאת תאכל כל עמלי. בת חמותה אומרת זאת תירש כל עמל אבי ואמי. יבמתה יראה שמה סופה להיות כרתה. בת בעלה אומרת זאת בזה במקום אמי ותאכל כל עמלה: מה בין גט למיתה – לומרין אף הנשים שאין נאמנות לומר מת בעלה, נאמנות להביא גיטה: שהכתב מוכיח – דסמכינן עיקרא על הגט. ואע"ג דעלייהו נמי סמכינן שריכות לומר בפני נכתב וצפני נחתם: עד אחד אומר

(ה) אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת, זו שאומרת מת תנשא ותטל כתבתה. וזו שאומרת לא מת לא תנשא ולא תטל כתבתה. אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג, רבי מאיר אומר, הואיל ומכחישות זו את זו, הרי אלו לא ינשאו. רבי יהודה ורבי שמעון אומרים, הואיל וזו מזודות שאינו קיים, ינשאו. עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת, הרי זו לא תנשא:

רע"ב – (ה) אחת אומרת מת – שתי כרות הבאות ממדינת הים, אחת אומרת מת בעלי

(ו) האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים, ובאה ואמרה מת בעלי, תנשא ותטל כתבתה, וצרתה אסורה. היתה בת ישראל לכהן, תאכל בתרומה, דברי רבי טרפון. רבי עקיבא אומר, אין זו דרך מוציאתה מידי עברה, עד שתהא אסורה לנשא, ואסורה מלאכול בתרומה:

רע"ב – (ו) היתה בת ישראל לכהן – אם היתה כרתה בת ישראל לכהן, תאכל בתרומה בחזקת שבעלה קיים, ואינה חוששת לעדות

רצון משום עגונה: מספר כתובתה – מנוסח הכתוב בטרם כתובה, כשתנשאי לאחר, והרי היא נישאת, ואם כן תטול כתובתה:

מת ונישאת – לאו דוקא נישאת, אלא התירוה להנשא אע"פ שלא נישאת, ואחר כך בא עד אחד ואומר לא מת, לא תצא מהתירה הראשון: עד אחד אומר מת ושנים אומרים לא מת – כגון שהם פסולי עדות. ואשמעינן הואיל והאמינה תורה עד אחד אין כאן תורת עדות, וכי היכי דחד חשיב, פסולי עדות נמי חשיבי, הלכך הלך אחר רוב דעות, בין כשרים בין פסולים: שנים אומרים מת ואחד אומר לא מת וכו' – הא קמ"ל, דאזלינן אחר רוב דעות בפסולי עדות, בין לקולא בין לחומרא:

ואחת אומרת לא מת: ר"מ אומר הואיל ומכחישות כו' – ולית הלכתא כוותיה:

כרתה, שהואיל ואינה נאמנת להשיאה אינה נאמנת לפוסלה. וכן הלכה:

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

(ו) אָמְרָה מֵת בְּעָלִי וְאַחַר כֶּן מֵת חָמִי, תִּנְשָׂא וְתִטַּל כְּתֻבָּתָהּ, וְחֲמוּתָהּ אֲסוּרָה. הֵיְתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל לִפְהֶן, תֹּאכַל בְּתֵרוּמָהּ, דְּבָרֵי רַבִּי טְרַפּוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, אֵין זֶה דְּרַךְ מוֹצִיאָתָה מִיַּדִּי עֲבָרָה, עַד שֶׁתְּהֵא אֲסוּרָה לְנִשְׂא, וְאֲסוּרָה לְאָכּוֹל בְּתֵרוּמָהּ. קִדְּשׁ אַחַת מִחֲמִשׁ נְשִׁים וְאִינוּ יוֹדְעַי אֵיזוֹ קִדְּשׁ, כָּל אַחַת אוֹמֶרֶת אוֹתִי קִדְּשׁ, נוֹתֵן גֵּט לְכָל אַחַת וְאַחַת, וּמֵנִיחַ כְּתֻבָּה בֵּינֵיהֶן וּמִסְתַּלֵּק, דְּבָרֵי רַבִּי טְרַפּוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, אֵין זֶה דְּרַךְ מוֹצִיאָתוֹ מִיַּדִּי עֲבָרָה, עַד שֶׁיִּתֵּן גֵּט וְכְתֻבָּה לְכָל אַחַת וְאַחַת. גְּזַל אֶחָד מִחֲמִשָּׁה וְאֵין יוֹדְעַי מֵאֵיזָה גְּזַל, כָּל אֶחָד אוֹמֵר אוֹתִי גְּזַל, מֵנִיחַ גְּזֻלָּה בֵּינֵיהֶן וּמִסְתַּלֵּק, דְּבָרֵי רַבִּי טְרַפּוֹן. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, אֵין זֶה דְּרַךְ מוֹצִיאָתוֹ מִיַּדִּי עֲבָרָה, עַד שֶׁיִּשְׁלַם גְּזֻלָּה לְכָל אֶחָד וְאַחַד:

בִּתְרוּמָה – וְזֶהֱא נְמִי הִלְכָה כְּר' טְרַפּוֹן. אֲזַל כְּקִדְּשׁ אַחַת מִחֲמִשׁ נְשִׁים וְאִינוּ יוֹדְעַי אֵיזָה מֵהֵן קִדְּשׁ, וְכֵן גְּזַל אֶחָד מִחֲמִשָּׁה וְאִינוּ יוֹדְעַי אֵיזָה מֵהֵן גְּזַל, בִּתְרוּוִיָּהוּ הִלְכָה כְּר' ע:

רע"ב – (ו) אמרה מת בעלי ואח"כ מת חמי – חמותה אסורה, שאין כלה מעידה על חמותה. ואע"ג לאמרה ברישא מת בעלי דתו אינה כלתה והויא נכרית, אפילו הכי לא מהימנה: היתה בת ישראל לכהן תאכל

(ח) הָאִשָּׁה שֶׁהִלְכָה הִיא וּבְעֵלָהּ לְמִדְיַת הַיָּם וּבְנָה עִמָּהֶם, וּבָאָה וְאָמְרָה מֵת בְּעָלִי וְאַחַר כֶּן מֵת בְּנִי וְאַחַר כֶּן מֵת בְּעָלִי, אֵינָה נְאֻמָּנָת וְחוֹשְׁשִׁים לְדְבָרֶיהָ, וְחוֹלְצֵת וְלֹא מוֹתֵיבָמָת:

זיקת יבם, מהימנא. ואם באה להנשא לשוק, חוששים לדבריה, דשוייתה לנפשה חתיכה לאיסורא לעלמא, וחוללת ולא מתיבמת:

רע"ב – (ח) מת בעלי ואח"כ מת בני נאמנת – הואיל והיה לה בן ולא היתה בחזקת זקוקה ליבם כשילאה, השתא נמי כי אמרה מת בעלי ואח"כ מת שאין בה

(ט) נָתַן לִי בֶן בְּמִדְיַת הַיָּם, וְאָמְרָה מֵת בְּנִי וְאַחַר כֶּן מֵת בְּעָלִי, נְאֻמָּנָת. מֵת בְּעָלִי וְאַחַר כֶּן מֵת בְּנִי, אֵינָה נְאֻמָּנָת. וְחוֹשְׁשִׁים לְדְבָרֶיהָ, וְחוֹלְצֵת וְלֹא מוֹתֵיבָמָת:

אלא תתעגן כלקמן בריש הפרק: שאין האשה נאמנת לומר מת יבמי כו' – כלפירש הר"ב במשנה דלעיל ולא מתה אחותי כו' ללא מקלקלה בהכי. הלכך לא דייקא ומינסבא. ולשון הרמב"ם צ"ג מה' יבום שלא האמינו עד אחד אללא משום התרת עגונה. ע"כ. והיא גופא מטעמא לאיתתא דייקא הוא. כפי' הר"ב ריש פרק י':

רע"ב – (ט) אינה נאמנת – ולא מהימנה במגו לעדיין קיים דהא רוב נשים מתעברות ויולדות. משום לחיכה מיעוט דמפילות. וחזקה דקיימא ליבום כנגד הרוב. כב"פ דלקמן: וחוללת – וכר"פ דלקמן בגמרא מוקמינן לתתניתין בגרושה דפסולה לכהונה א"נ באמרה אני והוא נחבאנו במערה ואין איש עמנו לבוא ולהעיד דאל"כ לא תחלוץ

(י) נָתַן לִי יָבָם בְּמִדְיַת הַיָּם, אָמְרָה מֵת בְּעָלִי וְאַחַר כֶּן מֵת יָבְמִי, יָבְמִי וְאַחַר כֶּן בְּעָלִי, נְאֻמָּנָת. הִלְכָה הִיא וּבְעֵלָהּ וַיָּבֵמָה לְמִדְיַת הַיָּם, אָמְרָה מֵת בְּעָלִי וְאַחַר כֶּן מֵת יָבְמִי, יָבְמִי וְאַחַר כֶּן בְּעָלִי, אֵינָה נְאֻמָּנָת. שֶׁאֵין הָאִשָּׁה נְאֻמָּנָת לֹאמֹר מֵת יָבְמִי, שֶׁתִּנְשָׂא. וְלֹא מֵתָה אַחֹתִי, שֶׁתִּכְנַס לְבֵיתוֹ. וְאֵין הָאִישׁ נְאֻמָּן לֹאמֹר מֵת אַחִי, שֶׁיִּיבָם אֶשְׁתּוֹ. וְלֹא מֵתָה אֶשְׁתִּי, שֶׁיִּשְׂא אַחֹתָהּ:

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

יבמי וכו' – לתרווייהו קח שריא נפשה לשוק, נלמנת ומותרת לשוק בחזקתה הראשונה, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר:

רע"ב – (י) ניתן לי יבם במדינת היס – שילדה חמותה במדינת היס, והיא הלכה בחזקת שאין לה יבם: מת בעלי ואח"כ מת

גמרא – יבמות דף קכ"א ע"א

תניא אמר רבן גמליאל, פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי דף של ספינה נזדמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי לו ראשי מכאן אמרו חכמים אם יבואו רשעים על אדם ינענע לו ראשו אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף מותרת מים שאין להם סוף אסורה תניא א"ר עקיבא פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שמטרפת בים והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה ומנו רבי מאיר כשעליתי למדינת קפוטקיא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העלך אמר לי גל טרדני לחברו וחברו לחברו עד שהקיאני ליבשה אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה:

רש"י על הגמרא

נענעתי לו ראשי – ועבר על גבי והלך לו: יתגרה בהן:
נענע לו ראשו – ילחה מפני הסעה ולא

זוהר – בא דף מ' ע"ב

רעיא מהימנא (שמות יב) וישא העם את בצקו טרם יחמץ וגו'. כ"ה פקודא דא, לבער חמץ. דהא פקודא דא, אתמסר להו לישראל וישא העם את בצקו טרם יחמץ. וכתוב שאור לא ימצא בבתיכם, והא אוקמוה חבדיא, ורזא אוקימנא, בין חמץ ומצה דכמה דוכתי, דא יצר רע, ודא יצר טוב:
כ"ו פקודא בתר דא, לספר בשבחה דיציאת מצרים, דאיהו חיובא על בר נש, לאשתעי בהאי שבחה לעלמין. הכי אוקימנא, כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים, ובההוא ספור חדי בחדוה, זמין איהו למחדי בשכינתא

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

לְעֵלְמָא דְאַתִּי דְהוּא חֲדוּ מִכְלָא, דְהָאֵי אִיהוּ בַר נֶשׁ דְחָדֵי בְמַרְיָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֲדֵי בְהַהוּא סְפוּר:

בֵּיה שְׁעָתָא, בְּנִישׁ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא דִּילֵיה, וְאָמַר לֹון, זִילוּ וּשְׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא דִּילֵי, דְקָא מִשְׁתַּעֲבוּ בְנֵי, וְחֻדָּאן בְּפוּרְקָנֵי. כְּדִין כְּלָהוּ מִתְפַּנְשִׁין, וְאַתְיִין וּמִתְחַפְּרִין בְּהַדְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל, וּשְׁמְעוּ סְפוּרָא דְשִׁבְחָא, דְקָא חֻדָּאן בְּחֻדָּא דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוּ, כְּדִין אַתְיִין וְאוּדוּן לִיה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, עַל כָּל אֵינּוֹן נִסִּין וְגַבּוּרָן וְאוּדָאן לִיה עַל עֲמָא קְדִישָׁא דְאִית לִיה בְּאַרְעָא, דְחֻדָּאן בְּחֻדָּה דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוּ:

כְּדִין אַתּוּסָף לִיה חִילָא וְגַבּוּרְתָא לְעֵילָא, וְיִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא סְפוּרָא יְהִי חִילָא לְמַרְיָהוּ, כְּמִלְכָּא, דְאַתּוּסָף חִילָא וְגַבּוּרְתָא, כְּדִין מִשְׁבַּחִין גְּבוּרְתֵיה, וְאוּדוּן לִיה, וְכְלָהוּ דְחֻלִין מִקְמִיָה, וְאַסְתַּלַּק יְקָרִיָה עַל כְּלָהוּ. וּבְגִין כֵּהּ, אִית לְשִׁבְחָא וְלֹאשְׁתַּעֲבֵי בְּסְפוּרָא דָּא (דף מ"א ע"א) כְּמַה דְאַתְמַר. כְּגוּוֹנָא דָּא, חוּבָה אִיהוּ עַל בַּר נֶשׁ, לְאִשְׁתַּעֲבֵי תְדִיר קָמֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּלְפָרְסוּמֵי נִיטָא בְּכָל אֵינּוֹן נִיטִין דְעֵבֵד:

וְאִי תִימָא, אֲמָאֵי אִיהוּ חוּבָתָא, וְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יָדַע כְּלָא, כָּל מַה דְחָהוּ, וְיִהוּי לְבַתֵּר דִּנָּא, אֲמָאֵי פְרִסוּמָא דָּא קְמִיָה, עַל מַה דְאִיהוּ עֵבֵד, וְאִיהוּ יָדַע. אֲלָא וְדָאֵי אֲעֲטְרִיךְ בַּר נֶשׁ לְפָרְסוּמֵי נִיטָא, וְלֹאשְׁתַּעֲבֵי קְמִיָה בְּכָל מַה דְאִיהוּ עֵבֵד, בְּגִין דְאֵינּוֹן מַלְיִין סְלָקִין, וְכָל פְּמִלְיָא דְלְעֵילָא מִתְפַּנְשִׁין, וְחֻמָּאן לֹון, וְאוּדָאן כְּלָהוּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאַסְתַּלַּק יְקָרִיָה עַלִּיהוּ עֵילָא וְתַתָּא:

כְּגוּוֹנָא דָּא, מֵאן דְאִשְׁתַּעֲבֵי וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי עַל כָּל מַה דְעֵבֵד, אִי תִימָא לְמָאֵי אֲעֲטְרִיךְ. אֲלָא מְקַטְרָגָא קָאִים תְּדִיר קָמֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין לְאִשְׁתַּעֲבֵי וּלְמַתְבַּע חוּבֵי בְנֵי נֶשָׁא, וּלְמַתְבַּע עַלִּיהוּ דִּינָא. כִּיּוֹן דְאַקְדִּים בַּר נֶשׁ, וּמְפָרֵט חֲטָאוֹי, כָּל חַד וְחַד, לֹא אֲשַׁאִיר פְּטָרָא דְפוּמָא לְהַהוּא מְקַטְרָגָא, וְלֹא יְכִיל לְמַתְבַּע עַלִּיהּ דִּינָא. דְהָא תְּדִיר תְּבַע דִּינָא בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר מִשְׁתַּעֲבֵי וּמְקַטְרָג פְּלוּנֵי עֵבֵד כֵּהּ. וְעַל דָּא, אֲעֲטְרִיךְ לִיה לְבַר נֶשׁ לְאַקְדָּמָא, וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי:

כִּיּוֹן דְמְקַטְרָגָא חָמֵי דָּא, לִית לִיה פְּטָרָא דְפוּמָא עַלִּיהּ, וּכְדִין אַתְפָּרֵשׁ מְנִיָה מִכָּל וְכָל. אִי תֵב בְּתִיּוּבָתָא יְאוּת, וְאִי לֹא, הָא מְקַטְרָגָא אֲשַׁתְּכַח עַלִּיהּ, וְאָמַר פְּלוּנֵי דְאַתָּא לְקַמְךָ בְּתוּקָפָא דְאַפִּין, בְּעֵיט בְּמַרְיָה, חוּבֵי כֵהּ וְכֵהּ. עַל דָּא יְאוּת לְאוּדְהָרָא בַּר נֶשׁ בְּכָל הַנִּי, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח עֵבֵדָא מְהִימְנָא קָמֵי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא:

חק לישראל – פרשת בא יום ג'

הלכה – הרמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק כא'

(יז) לא יהלכו בנות ישראל פרועי ראש בשוק אחת פנויה ואחת אשת איש ולא תלך אשה בשוק ובנה אחריה גזירה שמא יתפשו בנה ותלך אחריו להחזירו ויתעללו בה הרשעים שתפסוהו דרך שחוק:

(יח) אסור להוציא שכבת זרע לבטלה לפיכך לא יהיה אדם דש מבפנים וזורח מבחוץ ולא ישא קטנה שאינה ראויה לילד אבל אלו שמנאפין ביד ומוציאין שכבת זרע לא די להם שאיסור גדול הוא אלא שהעושה זה בנדוי הוא יושב ועליהם נאמר ידיכם דמים מלאו וכאילו הרג הנפש:

לע"נ

זאב וזיים בן שרה, משה דוד בן סוזנה מלכה, גר גבריאל בן סוזן, סוזנה מלכה בת שמואלה,
דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.